

Човекът

произход, цели, постижения

(извадки от мисловната дейност на един хуманоид по време на летните горещини)

18.06.2005. Температурата в стаята все още е сравнително поносима - малко над 26 градуса - въпреки слънцето, опитващо се упорито да нахлуе през прозорците на стаята. Успях да формулирам заглавието на настоящите записки. Мисля, че е прекалено гръмка и претенциозно. Може би ще го преформулирам по-късно, когато имам достатъчно материал за да бъде по-конкретно и точно описващо съдържанието под него (надявам се да не си остане само заглавието :D). Не съм много сигурен какво точно искам да опиша тук но се надявам това което потенциално ще се появи върху белите страници да е достатъчно разбираемо, в случай че един ден аз или някой друг реши да прочете мислите, бягащи из главата на един да речем средностатистически човек по време на летните жеги, докато чака да нахлуе хладината на нощта. Все пак може би е по-добре бъдещите ми записки да си останат лично притежание, времето ще покаже. След този кратък и донякъде безсмислен Увод е време да премина към същността.

19.06.2005. Снощи бях на рожден ден на може би най-свестния (не съм сигурен че това определение е много подходящо но не се сещам за друго в момента - беден речник :D) човек с когото съм имал щастието да контактувам през скромния четвърт век на моето съществуване. Не знам дали под влияние на алкохола или просто имах нужда да изложа някои свои теории, които колкото и странни да изглеждат понякога винаги се опират поне малко на *статистическата* информация, която искам или не се набива в главата ми от Интернет, телевизия и всякакви други информационни канали. Напоследък гледам да пазя теориите си за собствена употреба, защото дори и изказани като майтап те често се сбъдват. А в някои случаи това не е много приятно. Ако бяхме в средновековието сигурно щяха да ме преследват като сатанински пратеник.

След това ново *лирическо* отклонение мисля че е време да напиша и няколко реда във връзка с настоящото заглавие на тези брътвежи.

Човекът – началото. Човешкият род през време на своето хилядолетно развитие е научил много неща за себе си и за заобикалящия го свят, но все още няма яснота и единодушие по въпроса за неговия произход. Според моето лично и не съвсем компетентно мнение 3 са основните теории, заслужаващи внимание. Като 2 от тях сами по себе си са огромни въпросителни и засега са повече в сферата на окултното и научната фантастика. Дори може да се препокрият ако човек има добро въображение.

Ще започна с първата и най-добре обоснована поне от гледна точка на съвременното развитие на науката теория. Това е **Дарвиновата теория** за еволюцията на човека. Човекът е една еволюирала маймуна. Логично нали? Още повече, че някои хора и днес се държат като маймуни. Сериозно погледнато има доста научни обосновки подкрепящи тази теория на еволюционно развитие. Даже елементарно погледнато човекът е животно. Дори може да се класифицира - бозайник, хищник (макар че някои мислят себе си за тревопасни, структурата на храносмилателната ни система показва хищническата природа, заложена в нас) и

т.н. Големият въпрос е как един единствен вид е успял да еволюира толкова бързо в мисловен план и е достигнал до такова ниво на развитие, че съзнателно влияе на заобикалящата го среда и дори се изявява като творец, създател на нови, не съществували преди същества - растителни и животински видове, получени чрез изкуствено предизвикани мутации а напоследък вече и чрез клониране на гени. Не е далече момента, в който масово ще започнат да се клонират и самите хора.

*Trying to understand
The system of Life
Trying to understand myself
I created the world to be
An image of myself
Of my mind
(Pain of Salvation, „BE“, 2004)*

(Чудя се кога ли ще намеря правилното място за горния цитат. По него може да се напише доста дълъг разказ за личните стремежи на отделния индивид, както и за интересите на цялото човечество. Но аз поради липсата на дар слово засега ще се огранича с поставянето му тук. Надявам се гениалните музиканти от групата да не ми се сърдят много за това)

И това може да доведе до голям скок в развитието на човешкия вид и дори до появата на нов вид, или пък да донесе упадък на съвременната човешка цивилизация. Времето ще покаже. А ако някой иска да научи всевъзможни сценарии за това спокойно може да се зарови с един куп филми на тази тема, които се бълват от холивудските студия *на килограм* или пък да посети някоя книжарница за научно фантастична литература. Едно е сигурно - любопитството винаги е по-силно от страха от неизвестното - тъй че развитието е неизбежно, а развързката предстои :D. Изказано като лозунг - Никой не може да спре колелото на Прогреса. Тук мисля че започнах да навлизам в другите две точки от заглавието - цели и постижения - и затова е време да обърна внимание на следващата теория за нашия произход.

Бог създаде Света за 6 дни, а седмия остави за почивка ...

Не бих нарекъл себе си вярващ Християнин и не претендирам за точност на горния цитат, но мисля че достатъчно добре описва втората теория за произхода на човека (и не само неговия). Бог - имагинерна единица, същество представяно в различните религии по различен начин и дори не само като един единствен екземпляр на своя вид, а като цяло съзвездие от себеподобни - управители и съблюдатели на реда в нашия свят. Бог - същество, толкова висше че неговото присъствие и неговата намеса в развитието на Света не може да се регистрира научно, а само да се усети подсъзнателно от човека, а може би и от другите живи организми на Земята. И точно тук идва големият проблем - от гледна точка на логиката е трудно както да се докаже съществуването на такъв висш разум (или който както разбира идеята за Бог), но е също толкова трудно да се докаже и неговото не-съществуване. Няма достатъчно силни доказателства в подкрепа на тезата за неговото съществуване както и срещу нея. И все пак милиони, дори милиарди хора по света вярват. Защо? Дали е от така наречения и добре изпитан *ефект на стадото* или е някакво вътрешно усещане. Защо човек приписва необяснимите за него неща като дело на по-висш и непознат за него разумен вид? Отговора може би е индивидуален за всеки. Но следствието е, че *Бог съществува*, ако не реално, то със сигурност в представите на голяма част от човечеството, и в определени моменти може да бъде движеща сила, предпоставка за дадени действия на човека като отделен индивид или като група.

Но дали Бог е сътворил Света? Кой знае. А може би Светът е сътворил Бог.

А колкото до третата теория. Тя намесва същества, които не живеят на нашата планета - така наречените извънземни. Произхода на човека, а може би и на

цялата жива система на Земята като *извънземен експеримент* или въобще с вмешателството на извънземни същества е също толкова недоказуемо както и теорията за Бога творец. Тук просто Твореца е принизен до някакво същество, макар и да е извънземно и непознато за нас. Според вероятностната теория е напълно възможно да съществува друга планета с живи обитатели. Възможно е също и тези вероятни обитатели да са разумни същества и да могат да летят между планетите, та нали ние самите вече имаме успешни опити в тази насока, макар и твърде плахи все още. Също така е възможно тези разумни същества да могат да създават нови видове. Та нали хората вече от десетилетия правят това с растения и животни, и макар и да не създаваме изцяло нови видове имаме пълните шансове в бъдеще да го правим, особено с оглед на бума в генетиката последните няколко години. И все пак независимо, че предпоставките са налице няма доказателства за или против тази теза.

Аз лично съм привърженик на една междинна теория, обединяваща гореописаните. Може би е продиктувана от многото научно фантастични филми които съм изгледал, или пък от не по-малкото изгледани документални филми и прочетени исторически данни за древните цивилизации, и за по-съвременни явления и събития. Това едва ли има особено голямо значение. Нямам намерение да я доказвам с научни факти и да залагам живота си че е правилна. Просто възнамерявам да я опиша, да покажа моето виждане за произхода на човека.

21.06.2005. Вчерашният ден ми беше „почивен“. След тежкия работен ден бях на концерт - Megadeth правят последното турне в своята творческа история. Поне така твърдят. След 2 дни възнамерявам да отида на концерт на друга легендарна група - Black Sabbath. Интересното е, че преди няколко години те също обявиха че прекратяват съвместната си творческа кариера и правиха прощално турне, но явно не са издържали и сега отново радват феновете по света. *Long Live Rock 'n' Roll.* Впечатленията ми за пореден път са страхотни. *Дъскорезницата беше пусната на 6.* Музиката удряше право в главата и човек трябваше просто да се остави на ритъма да го води сред морето от поклащащи се и подскачащи фенове, развяващи дългите си коси в запрашения въздух на залата. Всеобщо мнение беше, че концерта трябваше да бъде на стадион, но и така беше размазващо. Ако не стане нещо непредвидено след 2 дни ще съм на стадиона и ще поглъщам всеки звук от песните на една от моите любими групи още от ученическите ми години, песни оказали голямо влияние върху развитието на тежката музика.

Колкото до произхода на човека - и утре е ден. Може тогава да съм по-философски настроен от днес.

25.06.2005. Последните няколко дни минаха като на един дъх. След концерта в понеделник успях да събера сили и да се изкефя на може би най-добрия концерт, на който съм ходил досега. Black Sabbath доказаха, че не случайно са една от най-великите групи за последните 50 години. Младите могат много да научат от тях за поведение на сцената и как да докарат публиката до екстаз. Ози се движеше като обезумял на сцената и тормозеше челните редици фенове с кофи с вода, а Тони Айоми умело съживяваше риф след риф и соло след соло от някои от най-легендарните песни на групата. Озвучаването беше най-доброто, което съм чувал на подобен концерт, а двата екрана встрани от сцената помагаша на хилядите фенове да се докоснат по-отблизо до своите идоли. Тези около 90 минути успяха да ме заредят с огромно количество положителна енергия и с удовлетвореност от това, че съм успял да видя на живо своите музикални идоли още от юношеските ми години.

Днес не съм многословно настроен и затова ще изложа моята теория за произхода на човека само в няколко изречения:

Човекът има родствена връзка с маймуните. Но според мен неговата еволюция не е естествен процес. Станала е в следствие намесата на други разумни същества. Може да са били извънземни, а може и да са били същества населявали нашата планета, но по неизвестна причина загинали като вид или са били достатъчно развити, за да я напуснат и да се преселят някъде другаде във Вселената. Звучи като сценарий за научно-фантастичен филм, но може ли някой да каже, че не е било така? Връзката на тази моя теория с теорията за божествения произход е, че вероятно първите хора са били свързани със тези същества, може би дори напътствани от тях. Не случайно в много от религиите има цяла палитра от богове, а също и в тези с един единствен върховен Бог имаме наличието на голям брой богоподобни същества или негови заместници с божествен произход. Може би хората са били научен експеримент, подобен на опитите на хората да създадат хуманоиди, които опити все повече се доближават до успех с бурното развитие на науката през последните десетилетия.

Дали човешката история не се движи в един кръг и ние сме на път да го затворим, за да започнат своята история нашите наследници - съществата, на които ние ще вдъхнем живот? А съвременните хора във вида, в който съществуваме сега ще се изгубим някъде във времето или пространството и ще останем само една легенда за съществата населяващи тази планета - легендата за Бог.

Дали не е това стремежа на човека - да разбере какво е да си Бог и да властва над всичко и всички, над живота и смъртта, над природните стихии, над безкрайността и неумолимия ход на времето - да бъде БОГ?

Това са въпроси без ясен отговор, защото едва ли има отделен индивид, който да може да отговори на тях. Поне не тук и сега. Защото всички допринасяме своята песъчинка за изграждането на необятната пирамида на човешката история, но само този, който успее един ден да сложи финалната върхна точка на тази пирамида ще я види цялата и ще знае нейното предназначение... може би.

Мисля, че няколко реда по-нагоре успех в някакъв горе-долу приемлив вид да изразя своята представа за основната цел на човека като вид. На някой може да му се стори прекалено утопична или пък много самонадеяна като реализация, но историята ни показва че човек се опитва да подчини всичко около себе си, включително и себеподобните си на своята воля, да убива, но и да създава, за всеки възникнал въпрос да открие правилния отговор.

И все пак за постигането на една голяма крайна цел трябва да се поставят и достигнат преди това по-малки междинни цели. Затова в бъдещите си разсъждения ще се опитам да наблегна на някои от по-значимите според мен постижения на човечеството.

Днес се проведеха парламентарни избори. Поредния фарс и най-новия термин пръкнал се в родните медии - ***изборен туризъм***. Може да звучи смешно, но такава е политическата реалност в нашата държава през 21-ви век. Ако Алеко (Константинов) беше жив щеше да се хване за главата как може за 100 години да не мръднем на сантиметър от безхаберията на нашите политици и изобщо на държавните институции. Та да се върна на гореописания термин. Днес масово с автобуси цигани и турски изселници са се опитали да гласуват с недействителни, да си го кажа направо - фалшиви, или дори без удостоверение за гласуване в съответните избирателни секции в други градове от техните, записани по местожителство. И ако въпроса с турците е проблемен от вече 15 години насам и никой не смее да го разреши от страх за възможни безредици сред малцинството, то другото е нова изцепка. Автобуси с цигани от цялата страна, пристигнали в София или други големи градове да гласуват и показващи наред в избирателните

секции бележки за гласуване със съмнителен произход и успели да гласуват кой знае колко пъти - това е приноса на сдалите вече властта досегашни управляващи. И съответно резултатите от вота са налице - ДПС (Движение за Права и Свободи, по същество партията на малцинствата) има нереално висок резултат, вероятно от това фалшиво гласуване, а в парламента влиза някаква неизвестна допреди няколко седмици крайна националистическа партия, подкрепена вероятно от хора, на които им е писнало цигани и други мизерници да крадат и вършат всякакви поразии незаконно и не само това ами и властващите в лицето на държавни фирми и институции да им лижат миризливите задници. Не съм краен в своите убеждения, но мисля че този резултат трябва да послужи за добър урок на партиите, управлявали държава ни през последните 15 години, както и на тези които ще управляват занапред. Всички те се бяха устремили да правят външна политика и пари, и никой не обръщаше внимание на хората, гражданите на тази държава, на техните проблеми.

Дано занапред политиците се сетят, че са избрани за да защитават интересите на гражданите на тази страна, а не своите собствени или на някоя икономическа, или мафиотска групировка, или пък на друга държава, и определено не са избрани за да печелят пари от нищо-правене.

02.07.2005.

„- Кой е най-опасният звяр? - намесил се Поета.

- Човекът.

- Защо?

- Запитай себе си. И ти си един звяр, който има до себе си други хищници, и от жажда за власт искаш да лишиш от живот всички останали хищници.“
(Умберто Еко, „Баудолино“)

Вече втори месец чета цитираната горе книга, но не защото е скучна и проявявам някакъв инат прочитайки я до края, а защото за съжаление рядко намирам време да се отдам изцяло на това занимание. Времето, прекарано в четене на този роман е време, през което аз се потапям поне за малко в измисления свят описан от автора. Успявам поне за час-два да забравя за всекидневните си занимания и проблеми.

Изминалата седмица отлетя почти неусетно. Традиционни работни дни с още по-традиционни вечери на релаксиране с чаша бира пред телевизора (всъщност използвам компютъра като телевизионен приемник). Тази седмица май успех да наваксам малко от изгубеното тегло по време на концертите през миналата. Вчера вечерта дори до такава степен се увлякох, че едвам смогвах да извършвам стандартната и жизнено важна процедура по вдишване и издишване. Какво да се прави - лакомията никога не е водила до нищо хубаво.

Това което трябва да се отбележи е поредната гавра на времето. И то като всичко в тая държава е ***мизерно*** - през седмицата беше непоносима жега и точно когато бях решил да направя лека съботна разходка по Витошките баири и да направя фото колекция от пейзажи, реши че трябва да се изгаври. Валя почти цяла нощ както и днес през деня, а температурите рязко паднаха. За планински разходки нито днес нито утре и дума не може да става. Е какво пък - още един изгубен ден, като изключва двата часа прекарани в четене.

02.07.2005. Опитах се да се въздържа от написването на следващите няколко реда, опасявайки се от мрачните си и силно негативни мисли за хората в България напоследък, но явно все пак ще напиша нещичко.

Става въпрос за проблема със софийското сметище. След последните протести на жителите на Суходол, беше решено да бъде закрито и на 3 площадки да се построят инсталации за пакетиране на боклука. За съжаление жителите на трите квартала, в които трябваше да се изградят площадките незнайно защо решиха да

протестираат и то няколко дни преди крайния срок за затваряне на проблемното сметище (много силно съмнение имам, че има политическа намеса в цялата работа, особено с оглед на парламентарните избори, проведени 5 дни преди този срок). И какво се получава в крайна сметка - 4 протестиращи лагера, община, която явно не си е свършила работата достатъчно добросъвестно за да не се стига до тук, и цялата столица на България залята от боклуци. И докато жителите на Суходол може би имат право, то в другите 3 квартала само създават ненужни проблеми, което до голяма степен вероятно е породено от недостатъчната информираност по въпроса за спорните инсталации. Последното е по вина на общината и тя сега си носи последиците като институция, но по-лошото е че сме засегнати всички ние, като жители на този град.

Този пример е само един от многото фрапиращи случаи на безмозъчност, проявена както от обикновените хора, така и от управляващите държавните институции. Та си мисля какво стадо са хората, колко са прости и колко по-прости са тези, които са избрали да ги управляват и да вършат общинските и държавните дела. И все по-често се замислям дали да не напусна тази страна, да сменя гражданството си и да захвърля стария си паспорт (сега лична карта), за да съм сигурен, че няма да се намери някой, който да ми създава проблеми, защото съм гражданин на тази поругана и ограбена от собствените си деца страна. Защото се оказва, че българското гражданство е като доживотна присъда по рождение - нямаш никакви права, само задължения. Опитвам се да си представя какво би представлявал този къс земя, наречен България без хората, населяващи го. И си мисля, че това би бил Земен Рай.

22.07.2005. От доста дни не съм писал нищо ново. И ако за миналата седмица имам оправдание поради отсъствието ми, то тази може да се охарактеризира със следния цикъл: работа-умора-сън-работа. Много е приятно човек да си почине за няколко дни и да се откъсне от традиционното си ежедневие, протичащо горе долу по горния цикъл с леки промени от време навреме. Но след това връщането в „играта“ е не особено приятно. Тази седмица се чувствам като плод в сокоизстисквачка, от който се опитват да извлекат и последните живителни сили. Може би точно по тази причина нямам никакво желание вечер да се виждам с хора, та макар и мои добри познати и приятели, а предпочитам да се усамотя и да се наслаждавам на приятната музика, излизаща от озвучаването-самоделка, което притежавам. Поне от липса на музика и то качествена не мога да се оплача.

Та както вече споменах текущата седмица засега протича на 99% рутинно без каквито и да било забегки от „основната ос“. За сметка на това предишната беше по-разнообразна въпреки капризите на времето, което се опита да помрачи отпуската ми. Активната част от въпросната седмица отпуска беше има няма 3 дни. Събрахме се и се организирахме някак 5 човека и си замъкнахме мързеливите задници в Родопите. Нямам думи да опиша както бих искал преживените часове в тази величествена планина. Въпреки, че съм роден и отрасъл в подножието на Стара планина и така да се каже би трябвало да съм свикнал отчасти с пейзажите, които може да предложи една планина аз се почувствах малък, нищожен, прашинка носена от времето незнайно накъде и попаднала случайно за момент в този сякаш застинал поне с десетилетия край. Трудно е да се опише чувството което изпитва човек, стоейки пред изящните иглолистни гори, отстъпващи път само на буйните реки; когато вижда дърветата израсли в скалите и забили мощните си корени в тях за да уловят и малкото живителни сокове, необходими им за да оцелеят; слушайки тътена на падащата вода в мрака на кухата скала; наблюдавайки изящните форми, които хилядолетия наред се ваят от малките капчици вода; и не на последно място виждайки борбата, която хората водят откакто са се населили по тези места, за да оцелеят при капризите на природата, които тук се усещат особено силно. Мисля, че

единствения начин да се разбере какво изпитвах и какво все още изпитвам спомняйки си и разглеждайки снимките, направени за да запечатат поне частица от видяното и преживяното, е човек сам да отдели малко от скъпоценното си време и да посети този родопски край.

24.07.2005. Вчера имах хубавата идея да изляза за няколко часа на чист въздух и да се разходя по склоновете на Витоша. Мислех да събера малка галерия от снимки, както ми стана навик напоследък да снимам природни пейзажи. Само че се оказах доста изморен от изминалата седмица и се успах. Това както се оказа през ранния следобед е било за мое добро. Синоптиците бяха познали и от скупчващите се облаци се изля толкова вода и градушка, колкото не бях виждал отдавна. Дори се наложи да употребя известно количество парцали, за да събера упорито пробиващата си през измислената дограма на прозорците вода, докато мислено се радвах на дванадесет часовия сън, спасил ме от тотално подгизване. Следващите редове за съжаление няма да са оптимистични и са предизвикани от събития, случващи се през последните години и особено съгъстили се през изминалата седмица.

Религията - необходимо зло, превърнало се в заразно зло. Най-тежката болест, върлуваща сред човечеството? Става дума не за конкретна религия като християнството, исляма, будизма, хиндуизма или някое друго учение, а за всички религии взети заедно, като пипалата на един огромен октопод със силно отровно „ужилване“. Тази болест върлува не от вчера, от година или век, а нейните корени се губят някъде в далечното минало още от произхода на човека и осъзнаването му като „разумно животно“ (същество). За съжаление тази болест не влияе физиологически на човешкия организъм, за да може да се лекува с антибиотици, мехлеми и всякакви други лекове, за неговото тяло. Това е психологически проблем на цялото човечество, предаван не биологично по наследствен път, а посредством замъгляване мозъка на всеки индивид още от неговото детство.

Религиите възникнали, вероятно за да обяснят необяснимите за хората неща, като в тях се вплитала и изстраданата мъдрост на поколенията. Но с увеличаването на човешките знания и натрупването на все по-голям опит в следствие на хилядолетното съществуване на човешкия вид те (религиите) стават все ненужни. Така постепенно се променя и тяхното предназначение. Чрез тях малка група хора се стреми да подчини голямото множество. Първоначалните идеи заложили в тези вероучения се променят, а неудобните дори се отричат и хората, спазващи ги и вярващи в тях се обявяват за сектанти. По този начин се изгражда една все повече съгъстяваща се мрежа от религии и учения „за всеки вкус“, обхващаща с нишките си цялото човечество. Различните религии независимо дали са възникнали самостоятелно или една от друга водят война помежду си, война за оцеляване и завладяване умовете на все повече „заразени“. Тази война също не се води от вчера. Особено силно изразено сега е противопоставянето на исляма и християнството. Исляма открай време е най-големият съперник на християнската религия. Не са взети един или два човешки живота, в борбата на тези две лица на общата болест - религията. В изтеклият век като по някакво примирие борбата беше ако не спряна, то позатихнала или поне старателно прикривана. Но в настоящия момент военните действия се водят с пълна сила. И никой от участниците от едната или другата страна не може да даде логично обяснение защо участва в тази война на два от титаните. Нито последователите на исляма се замислят защо се самоубиват с бомба в ръка на оживена улица, взимайки десетки невинни жертви със себе си. Нито християните, чиято религия уж ги учи да не отвръщат на злото със зло (поне в Новия Завет чиито последователи твърдят, че са) могат да обяснят тоталната военна инвазия, която правят последните години в арабските държави, а

в последно време подозират всеки мюсюлманин в терорист и дори вече стрелят без да докажат предварително вината на заподозрения. Пресен пример за изказаното горе са бомбените атентати в Лондон от преди няколко дни и убийтия по подозрение, че носи в раницата си експлозивни последовател на исляма ден след това, който се оказва в следствие невинен. И ако в миналото войната се е водила по правила, то днес единственото правило е, че няма такива. Колко ли от нас ще оцелеят поредния бум на придобито малоумие вследствие тотално промиване на най-податливите мозъци.

18.09.2005. Близо два месеца не съм писал нищо, но не защото не е имало какво, а осъзнах че негативните нотки в написаното дотук ставаха все повече. Също така обмислях кои от постиженията на човека заслужават да бъдат споменати и описани накратко. Но стигнах до извода, че те са толкова много, че има огромна опасност да пропусна нещичко. Затова няма да ги описвам поотделно, а само ще вметна, че всяко постижение има своята добра и лоша страна. Колкото и едно нещо да изглежда полезно и добро, винаги ще се намери някой да съумее да го използва за негативни цели и намерения. Или метафорично казано всяко откритие е като антибиотик - когато го използваш по предписание е полезен, но прекалиш ли с него може да имаш сериозни неприятности.

С това възнамерявам да завърша настоящите летни записки, още повече, че лятото вече отмина, а с него и горещините стимулиращи тяхното написване.

Това произведение е лицензирано под [Криейтив Комънс договор](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).
(cc)2008 stonegodevil.com. Някои права запазени.